

PREDSTAVITEV PODPRESEDNICE SED

Anita Matkovič se je rodila 25. marca 1976 v Novem mestu. Osnovno šolo in gimnazijo je obiskovala v Črnomlju. Leta 1999 je na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani diplomirala na Oddelku za hrvaški, srbski in makedonski jezik in književnosti, leta 2000 pa še na Oddelku za etnologijo in kulturno antropologijo. V naslednjem letu je opravila pripravništvo v Belokranjskem muzeju v Metliki, opravila strokovni izpit in pridobila naziv kustodinja.

Leta 2002 je bila zaposlena na Občini Črnomelj kot svetovalka za naravno in kulturno dediščino. Od leta 2003 je zaposlena kot kustodinja etnologinja v Belokranjskem muzeju v Metliki, in sicer od leta 2011 kot kustodinja – muzejska svetovalka.

Poleg Slovenskega etnološkega društva, kjer je bila v zadnjem mandatu (2011–2013) članica izvršnega odbora, je od leta 2006 tudi članica upravnega odbora Belokranjskega muzejskega društva. Med drugim je 12 let članica organizacijskega odbora folklorno-turistične prireditve Jurjevanje v Beli krajini in več mandatov zapored članica strokovnega odbora Folklorne skupine Dragatuš.

Pri svojem strokovnem delu se srečuje s široko paleto etnoloških tem, povezanih z Belo krajino (multikulturnost Bele kra-

jine, oblačilna kultura Belokranjcev, rokodelstvo ...). V lokalnih časopisih *Dolenjski list* in *Belokranjec* je objavljala različne etnološke poljudnoznanstvene članke. V svojem prostem času je aktivna članica Folklorne skupine Dragatuš, kar uspešno povezuje s svojim strokovnim delom o oblačilni kulturi Belokranjcev. Leta 2012 je v elektronski obliki izšla publikacija *Ljudska noša uskoškega prebivalstva Bele krajine, s poudarkom na ljudski noši pravoslavnega prebivalstva Bele krajine*, v časopisu *Folklornik* pa članek z naslovom Poskus interpretacije oblačenja Belokranjcev v prvi tretjini 20. stoletja.

Redno sodeluje tudi z lokalnimi organizacijami in zavodi s področja kulture, izobraževanja in turizma – predvsem kot predavateljica na raznih izobraževanjih, namenjenih različnim ciljnim skupinam (Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj, Krajski park Kolpa ...). V zadnjem času se precej ukvarja tudi z nesnovno kulturno dediščino Belokranjcev – pripravlja vloge za vpis enot v Register žive kulturne dediščine.

Je soavtorica številnih razstav in katalogov, ki so izšli ob razstavah: *Zdravo! Sto let belokranjskega sokolstva* (2007), *1408 – Prišli so Turki, za njimi Uskoki* (2009), *Tra-ra, tra-ra-ra, 160 let Mestne godbe Metlika* (2010).

»DIVJI SPOMIN« IN BRONISLAW MALINOWSKI

Etnološki večer na DEF ob filmu Zacharyja Stuarta in Kelly Thomson

Bilo je sredi februarja leta 2005, ko sem se ob ponovnem obisku Papue Nove Gvineje, kjer zadnjih petindvajset let opravljam terenske raziskave, oglasil pri prijatelju dr. Linusu Digim'Rini na Univerzi Papue Nove Gvineje v Port Moresbyu. Z Linusom sva bila v osemdesetih in devetdesetih letih prejšnjega stoletja kolega pri doktorskem študiju antropologije na Avstralski nacionalni univerzi v Canberri. Imela sva tudi istega mentorja, dr. Michaela Younga. Vedno ko pridem na Papuo Novo Gvinejo, ga obiščem in pogosto tudi prespim v njegovi hiši v Port Moresbyju. Linus je doma s Trobriandskih otokov, kjer ga kličejo Silipokapulapola. Ti otoki so zasloveli po delih Bronislawa Malinowskega, ki je med letoma 1915 in 1918 opravljal antropološke raziskave med tamkajšnjimi domačini. A niso zasloveli le Trobriandski otoki, zaslovel je tudi Bronislaw Malinowski. Kot je zapisal Michael Young, je Malinowski, z morda največkrat prebranimi petindvajsetimi stranmi uvoda v *Argonavte zahodnega Pacifika* (1922), postavil temelje terenskemu delu in metodam sodobnega antropološkega raziskovanja, ki jih poznamo pod imenom opazovanje z udeležbo. Njegov popis *kule*, trgovskega potovanja s kanuji med otoki in svečane izmenjave ogrlic in zapestnic, še danes velja za enega najnatančnejših etnografskih popisov nekega družbenega sistema. Malinowski danes velja za očeta britanske socialne antropologije.

Medtem ko sva si z Linusom ob kavi izmenjavala novice od najinega zadnjega srečanja, sta se nama pridružila dva mlada Američana iz Bostona: Zachary Stuart in Kelly Thomson. Povedala sta, da se bosta skupaj z Linusom v naslednjih dneh odpravila na Trobriandske otoke, kjer naj bi snemala dokumentarni film o Bronislawu Malinowskem ter o spremembah, ki so se zgodile od takrat, ko je ta postavil šotor v Omarakani na otoku Kiriwina. O Trobriandskih otokih je bilo posnetih vsaj 25 filmov, tako dokumentarnih kot komercialnih, od tega pet o Malinowskem. Sprva nisem videl nobene potrebe po novem filmu. Spraševal sem se, ali lahko človek sploh še pove kaj novega o tej temi, ko pa je bilo o Trobriandskih otokih in njihovem antropologu že toliko posnetega in napisanega. Poleg tega je leto poprej izšel prvi del obsežne biografije, ki jo je pod naslovom *Malinowski: Odyssey of an Anthropologist (1884–1920)* spisal uradni Malinowskijev biograf Michael Young. Spraševal sem se tudi, ali Linus ni že naveličan raznoraznih filmskih ekip, ki ga vedno vabijo zraven za vodiča, prevajalca in svetovalca. Ko pa je Zachary Stuart omenil, da je Malinowskijev pravnuk, so se moji dvomi o upravičenosti njunega projekta v trenutku razblinili. Tako Zachary Stuart kot Kelly Thomson sta imela dobre izkušnje s področja dokumentarnega filma. Tudi sedaj sta uspešno sledila ambicioznemu načrtu, ki sta si ga zastavila. Po razgovorih v lastni družini in

* Dr. Borut Telban, antropolog, znanstveni svetnik, Inštitut za antropološke in prostorske študije ZRC SAZU. 1000 Ljubljana, Novi trg 2, E-naslov: borut@zrc-sazu.si